

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2022. NOVEMBER

Keresztek örökbefogadására indít országos kezdeményezést a KDNP

Fogadj örökbe egy keresztet! címmel országos kezdeményezést indít a Kereszténydemokrata Néppárt a települések közterületein, utak mentén álló keresztek megmentésére, felújítására és állaguk megóvására.

Latorcai Csaba, a párt ügyvezető főtitkára, a Miniszterelnökség területfejlesztésért felelős parlamenti államtitkára (képünkön)

egy nemrég megújított bajai kereszt újraszentelésén azt mondta: a keresztek nem csupán vallási jelképek. A keresztek annak a kétezer éves európai és magyar kultúrának a jelképei, amelynek köszönhetően a magyarság is otthonra talált, megmaradt és reményeink szerint tovább gazdagodik itt, a Kárpát-medencében – közölte, hozzáfűzve: a keresztek erkölcsi, kulturális és fizikai értelemben is igazodási pontok.

A Bajáról indult kezdeményezést a KDNP felkarolta, és országos akcióvá kívánja tenni. Ezzel arra akarja felhívni a figyelmet, hogy miközben Európa nyugati felén éppen eltávolítják a kereszteket a különböző közösségi helyekről, mi, magyarok közösen, összefogással megőrizzük az örökségünket – fogalmazott.

A keresztek felkiáltójelként azt üzenik: őrizzük kereszténységünket, páratlan kultúránkat, „mert

csak ez jelent valódi igazodási, tájékozódási lehetőséget a 21. században” – mondta az államtitkár.

Latorcai Csaba közölte: a KDNP tagszervezetei 44 kereszt megújítását vállalták 2023 végéig.

Az érdeklődő civilek, intézmények, vállalkozások a fogadjorokbeegykeresztet@kdn.hu e-mailcímen jelezhetik, hol, melyik kereszt felújítását tervezik – közölte.

Zsigó Róbert, a térség fideszes országgyűlési képviselője reményét fejezte ki, hogy az országos kezdeményezés figyelemfelkeltő fogja a ma emberét a keresztény értékekhez való visszafordulásra, az azokra való támaszkodásra.

Örökbe fogadták a békési kereszteket

A Békés városi KÉSZ-csoport tagjai és a Békési Szentháromság Plébánia hívei „örökbe fogadták” a békési Kereszt utcai útszéli keresztet (melyet Mucsi András helyi KDNP-elnök, önkormányzati képviselő ötlete alapján renováltak), valamint a Honfoglalás téri kettős keresztet is (ezt a Csuta Művésztelep, a KÉSZ, a Békési Városvédő Egyesület és Barkász Sándor állíttatta). Utóbbi (képünkön) szeptember közepén újította fel több réteg faápolóval a KÉSZ és a plébánia közös munkacsapata. Akciójukkal másokat is bátorítanak, fogadjanak örökbe egy keresztet!

Szászfalvi László: Meddig bírjuk még az embercsempészek nyomását?

Szászfalvi László, a KDNP frakcióvezető-helyettese (*képünkön*) a közelmúltban aziránt érdeklődött a parlamentben, hogy meddig bírja még az ország az embercsempészek nyomását, akik válogott módszerekkel próbálják átjuttatni a határokon a migránsokat.

Bebizonyosodott, hogy a határvédelem legeredményesebb módja a kerítésépítés, ám ennek a közös teherviseléséhez az unió nem járul hozzá – sérelmezte.

A kereszténydemokrata politikus bírálta Brüsszelt és a baloldalt, mert folyamatosan támadják az országot, amiért nemet mondott a bevándorlásra. Azt is sérelmezte, hogy a migrációs paktum elfogadását tovább erőltetik.

Rétvári Bence, a Belügyminisztérium államtitkára, a KDNP alelnöke válaszában úgy fogalmazott: az embercsempészek száma radikálisabban nő, mint a migránsoké, ráadásul egyre agresszívbabbak. Idén már 1572 embercsempészt fogtak el, soha ilyen sokat – mondta, hozzátéve: már négy börtönnyi kapacitást emésztenek fel a bebörtönzött embercsempészek, jelentős költségeket róva a magyar államra. „Egyre szervezettebben működnek és akár fegyveres leszámolás is zajlik köztük” – mutatott rá.

Magyarország fellép mindezek ellen, de az unió nem nyújt segítséget – jegyezte meg. Egyes határszakaszokra már Lengyelország sem hívja a Frontextet, mert munkatársaik csak a migránsjogokat kéri számon, nem védik a határokat – jelentette ki.

A képviselő elfogadta az államtitkári választ.

Harrach Péter: 1956 üzenete a nemzet szabadságáról szól

Fotó: MTI / Bruzák Noémi

1956 üzenete szól a fiatalokról, a szabadságról és a nemzet szabadságáról, amelyet kivívni és védeni kell – mondta Harrach Péter, a KDNP országgyűlési képviselője, a Nemzeti Emlék- és Kegyeleti Bizottság elnöke az 1956-os Műgyemtemi emlékműnél tartott koszorúzáson október 22-én Budapesten.

„A forradalom bölcsőjénél állunk és fiatal forradalmárookra emlékezünk” – fogalmazott **Harrach Péter** (*képünkön*), rámutatva, hogy a forradalmat mindig fiatalok csinálják, ez látható a magyar történelemben is. Példaként említette többek között II. Rákóczi Ferencet, aki 27 évesen állt a szabadságharc élére, illetve a pesti srácokat, aki többnyire tizenévesek voltak. Emlékeztetett arra, hogy a napokban búcsúztatták el Wittner Máriát, aki 19 évesen harcolt 1956-ban.

„Mi van a fiatalokban, amikor reménytelennek látszó helyzetekben is a forradalmat választják?” – tette fel a kérdést Harrach Péter.

derűsen és bátran indultak el a forradalom útjára” – jelentette ki a Nemzeti Emlék- és Kegyeleti Bizottság elnöke. Beszédében arra is kitért, hogy az utóbbi 500 évben nagyrészt birodalmak uralma alatt éltünk: a török, az osztrák, a német és az orosz birodalom alatt. Néhány évtizede önállóak vagyunk, azonban vannak birodalomépítők, akik nem így gondolják. '56 öröksége arra is kötelez minket, hogy ezt a harcot is megvívjuk és újra kimondjuk: éljen a szabadság! – fogalmazott Harrach Péter.

Az ünnepségen beszédet mondott **Szili Ákos**, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatója is, aki kiemelte: 1956 megmutatta, hogy a magát megszervezni képes fiatal közösség, az önmaga és társai igazáért kiállni képes egyetemista akadályokat nem ismerve, olykor nemzetformáló erővel tud fellépni a világ jobbítása érdekében.

■ HAZÁNK – MTI

Seszták Miklós a záhonyi térség vasúti fejlesztése mellett érvelt az Országgyűlésben

Seszták Miklós, a KDNP parlamenti képviselője (*képünkön*) november 2-án az Országgyűlésben emlékeztetett a kormány év közepén tett bejelentésére, mely szerint a záhonyi térségben nagy volumenű vasúti fejlesztés valósulhat meg. Ennek célja, hogy tovább növekedjen az Ukrajnából Magyarországra vasúton érkező konténeres szállítmányokon túl a gabona és más szemes termények szállítható mennyisége. Ez szerint jelenleg a logisztikai kapacitás fejlesztésén múlik.

Hozzátette: a beruházás keretében egyebek mellett vágányokat, transzformátorokat újítanának fel, váltókat építenének át. Szerinte a záhonyi térséget érintő vasúti fejlesztéseknek nemcsak magyar, hanem európai és interkontinentális viszonylatban is jelentős szerepe lehet a keleti irányból vasúton érkező áruk folyamatos biztosításában.

Koncz Zsófia, a Technológiai és Ipari Minisztérium államtitkára válaszában emlékeztetett arra, hogy a

balliberális kormányok vasútvonalakat zártak be, majd a MÁV-ot is privatizálták, a céget 300 milliárd forint adóssággal adták át. 2010

után a nemzeti kormány első dolga volt, hogy konszolidálja a vasúttársaságot, a 2023-as költségvetésben több mint 168 milliárd forint van a közlekedési ágazat fejlesztésére – mondta.

Szerinte a záhonyi átrakóközvet Európa egyik legnagyobb „szárazföldi kikötője”. A háború miatt a tengeri szállítás korlátozott, a gabona nagy része vasúton juthat ki Ukrajnából – magyarázta, hozzátéve, hogy a beruházásra több mint 12 milliárd forint fordítanak.

Semjén Zsolt: Példaként szolgál a magyarság számára az erdélyi reformátusok nemzethűsége és élni akarása

De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk. (Zsid 10,39)

Semjén Zsolt szerint példaként szolgál az egyetemes magyarság számára az erdélyi reformátusok nemzethűsége és élni akarása.

A miniszterelnök-helyettes erről azon az ünnepségen beszélt, amelyet a magyar állami támogatásból megújult ajtoni református templom és a megfogyatkozott gyülekezet benépesítése érdekében felépített, 21 házból álló családsegítő központ felavatása alkalmából tartottak a Kolozsvár vonzaskörzetében található településen október 30-án.

A kereszténydemokrata pártelnök úgy értékelte: „Ajton példakép lehet az egész Kárpát-medence számára, a magyar m e g m a r á d á s jelképe, nem valaminek a vége, hanem egy kezdet, nem végvár, hanem egy olyan tábor, ahol összegyűlnek, hogy egymást erősítsék a magyarok”.

Szerinte az ajtoni gyülekezet és az erdélyi református egyház a templomfelújításával hite iránti, a családsegítő központ megépítésével pedig azon nemzet iránti hűségéről tett tanúbizonyságot, amelytől nyelvét, gondolkodását, kultúráját örökölte.

„Az a küldetésünk, hogy ezt az örökséget megőrizzük, kimunkáljuk, fölmutassuk és továbbadjuk” – mondta a miniszterelnök-helyettes.

Kató Béla erdélyi református püspök a hálaadó istentiszteleten kiemelte: az egyháznak közösségbe kell szerveznie, és jövőt kell mutatnia az elárvult, elmagányosodott embereknek. Jeremiás könyvét

idézve építkezésre, megtelepedésre, gyarapodásra és gyermekvállalásra buzdította az Ajtonra költöző református családokat.

„A kőből, fából, agyagból épített ház azt jelenti, hogy itt maradunk. Itt vagyunk itthon. Itt kell lennünk, itt kell berendezkednünk végérvényesen, vagy legalábbis hosszú távra” – mondta a püspök.

A családsegítő központ avatóünnepségén Kató Béla rámutatott: a közösségrehabilitáló elképzelés Vitus-Bulbuk István ajtoni református lelkészétől és Ballai Zoltántól, az egyházkerület volt gazdasági-előadó-tanácsosától származik.

Mint kifejtette modellértékű kezdeményezés a fogyatkozó falusi gyülekezet megerősítését szolgálja oly módon, hogy közben lehetőséget teremt a tanulmányaik vagy munkahelyük miatt a nagyvárosba költözött református családok közösségbe szervezésére, segítve őket hitük, nyelvük és kultúrájuk megtartásában.

Vitus-Bulbuk István az MTI-nek elmondta: a Kolozsvártól 15 kilométernyire található, csaknem 500 lakosú faluban eddig 78 református hívő élt. Az elöregedő, egyre fogyó közösség létszáma most megkéttszereződött.

Az eredeti elképzelés csak arról szólt, az egyház parcellázza fel

ezer négyzetméteres telkekre a falu szélén található öthektáros területét és ajánlja fel házépítésre a telket fiatal, református családoknak megtelepedésük, a gyülekezet benépesítése reményében. Az Erdélyi Református Egyházkerületnek azonban továbbfejlesztette a kezdeményezést és – a magyar kormány támogatását is megszerezve – egy 21 házból álló közművesített, parkosított lakónegyedet építtetett Ajtonban.

Az egyenként 150 négyzetméternyi hasznos felületű, mezőszégi és kalotaszegi stílusjegyeket viselő házakba pályázat révén válogattak jelentkezőket. Olyan, Erdély különböző vidékeiről származó, Kolozsvárra többnyire egyetemistaként került, ott már munkahelytel rendelkező, immár családost fiatalok bérelhették ki a házakat, akiknek már vannak gyermekeik (vagy gyerekvállalásban, nagycsaládban gondolkodnak) és legalább az egyik fél gyülekezeti életben jártas református.

Az ajtoni családsegítő központba 42 felnőtt és 40 gyermek érkezett, másfél hónapja kezdtek beköltözni. A közösségerősítő kezdeményezést a magyar kormány 1,55 milliárd forinttal támogatta – tájékoztatta az MTI-t a lelkész.

Azbej Tristan: A kereszténység megőrzése állami feladat

A kereszténység megőrzése az alkotmányban rögzített állami feladat – erről beszélt Azbej Tristan, a Külgazdasági és Külügyminisztérium üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke az Örmény Katolikus Lelkészség új épületrészének átadásakor Budapesten november elején.

Azbej Tristan elmondta: a kereszténység az ezeréves magyar államiságot megtartó erő. Megőrzését szolgálja a magyar kormány az üldözött keresztényeket világszerte segítő Hungary Helps Programja például a közel-keleti üldözött keresztények megsegítésével vagy éppen az Örmény Katolikus Lelkészség új épületrészének kialakításához nyújtott 90 millió forintos támogatással.

Hozzátette: ennek üzenete, hogy fontos keresztényi szolidaritásban kö-

zösen ápolni az identitást, nem szabad hagyni, hogy elveszen a kereszténység.

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek a rendezvényen arra emlékeztetett: Magyarországon régóta honos az örmény katolikus közösség, saját rítusuk szerint saját helyükön gyakorolhatják hitüket.

Erdő Péter és XXI. Rafael Péter örmény katolikus pátriárka közösen szentelte fel az Örmény Katolikus Lelkészség megújult tetőterét.

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, XXI. Rafael Péter örmény katolikus pátriárka és Azbej Tristan, a Külgazdasági és Külügyminisztérium üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke (középen) átvágja a nemzeti színű szalagot az Örmény Katolikus Lelkészség megújult tetőterének avatásán Budapesten 2022. november 2-án (Fotó: MTI / Soós Lajos)

Hidat kell építeni azok között, akiknek Magyarország függetlensége a célja

A fővárosi Mansfeld Péter parkban az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének, a szovjet csapatok bevonulásának évfordulóján a KDNP II. és XVI. kerületi szervezete tartott közös megemlékezést.

Mireisz Tibor, a Tóth Ilonka Szülőházáért Alapítvány társalapítója köszöntőbeszédében kiemelte, a Dunán átívelő híd és a közös rendezvény szellemi hídja egyaránt összeköti a két mártír, Tóth Ilona és Mansfeld Péter emlékhelyét.

Ennek a szellemi híd-
nak a pillérei szilárd
alapon állnak, mert
mi, keresztények tudjuk,
 hogy alapjaink a vallás,
 haza, kereszténység és
 a nemzeti fejlődés, ösz-
 szertartozó fogalmak.
 A dicső szentjeink és
 mártírjaink példaképe-
 nek végtelen sora, akik
 keresztény hazánkért a
 legdrágábbat adták, amit
 lehetett adniuk, az életü-
 ket. Ők mutatják az utat
 tovább nemzetünk utóda-
 inak, a fiatalságnak, mert
 múltunkban a jövőnk –
 fogalmazott Mireisz Tibor.

Bagdy Gábor, a KDNP bu-
 dapesti elnöke, a Fővárosi Köz-
 gyűlés képviselője (*képünkön*) a
 nemzeti gyásznapon tartott meg-
 emlékezésen a II. kerületi Mans-

feld parkban, a mártírhálalt halt
 Mansfeld Péter emlékművénél
 úgy fogalmazott: az utóbbi évtize-
 dekben mindenki a saját sorsával
 törődik és szereti elfelejteni, hogy
 az ügyek közösek, és az emberi-
 ség csak együtt tud túlélni. Hidat
 kell tehát építeni az egymástól
 különböző emberek között is, ha
 közös célét küzdenek, miként azt
 Mansfeld Péter és Tóth Ilona ese-
 tében is láttuk. Bagdy Gábor arra
 figyelmeztetett, hogy meg kell
 emlékezni 1956 többi hősről is,
 de az 1848-49-es szabadságharc
 vagy a Rákóczi-szabadságharc
 hőseit sem feledhetjük. Tisztelni
 kell őket mindazért az áldozatért,
 amelyet értünk hoztak – hangsú-
 lyozta a KDNP-s politikus.

Volt a '60-as években egy ilyen
 falfirka, hogy „Ne örülj, Iljics nem
 tart ez örökké, 150 év alatt se let-
 tünk törökké”. 33 évet kellett 1956

után várni, hogy rehabilitálják a
 forradalmat, s a rendszerváltás
 óta eltelt újabb 33 év reményt kell,
 hogy sugalljon nekünk, hogy túl
 tudott élni a magyar nemzet, a ma-
 gyar gondolat – fogalmazott **Biró
 Zsolt**, a Fidesz II. kerületi alelnöke.

Ahogy a megtorlás jelképe no-
 vember 4-e, a megtorlás kegyetlen-
 ségének szimbóluma Mansfeld Pé-
 ter áldozata. Vértanúsága a kádári
 önkény iszonyatának leglátványo-
 sabb jelképe – mondta. Mansfeld
 Péter tovább él a mai fiatalokban
 – jegyezte meg a Fidesz politikusa.

Biró Zsolt véleménye szerint
 nem az a legfontosabb feladat,
 hogy utcát nevezzenek el róla,
 hanem hogy továbbadjuk ennek
 a jellemes fiatalembernek a ma-
 gatartását, aki az akasztófa ár-
 nyékában mindent magára vállalt,
 és ezzel megmentette bajtársai
 életét.

Tisztújítás és bemutatkozó rendezvény a KDNP albertirsai szervezeténél

Október 28-án Albertirsán került
 sor arra a – talán hagyomány-
 teremtő – kereszténydemokrata
 rendezvényre, melynek díszven-
 dége és előadója Hollik István
 KDNP-s országgyűlési képvise-
 lő, a Fidesz–KDNP kommu-
 nikációs igazgatója volt. Az est
 egyik apropóját az adta, hogy
 Albertirsán a KDNP helyi szer-
 vezetében tisztújításra került sor.
 Az új vezetés **Jutasiné Klein
 Kitti** elnökletével folytatja az
 albertirsai szervezet építését, bő-
 vítését, és a továbbiakban is ak-
 tíván vesz részt a város életében.
 A tagság döntése alapján **Varga
 Márton** alelnökként, **Andrékóné
 Eszes Anikó** gazdasági vezető-
 ként segíti az elnök munkáját. A
 Kereszténydemokrata Néppárt
 albertirsai szervezetének elnöke
 szerint a tisztújítás konstruktívan
 és gördülékenyen zajlott. Megje-
 gyezte, hogy az új és a leköszö-

nő vezetés együttműködése a
 jövőben is töretlenül megmarad,
 a korábbi elnök tapasztalatára a
 későbbiekben is számítanak.

A rendezvényen résztvevőknek
 Hollik István „Magyarország a
 válságok korában” címmel tartott
 előadást. Ennek témáját elsősor-
 ban jelenünk aktuális történései,
 az energiaválság, valamint az
 előttünk álló időszak kihívásai
 adták. Szóba kerültek hazánk
 energiabiztonsági, gazdasági és
 politikai kérdései is.

Ezt követően kerekasztal-
 beszélgetés következett, ahol Hollik
 István, **Gaal Gergely**, a KDNP
 Pest megyei elnöke, Jutasiné Kle-
 in Kitti albertirsai KDNP-elnök
 és **Janik Zoltán**, a helyi
 KDNP-szervezet leköszönő el-
 nöke válaszolt a hallgatóság kér-
 déseire. A kötetlen beszélgetés
 témáiban előtérbe került a keresz-
 ténydemokrácia jelene és jövője, a

Jutasiné Klein Kitti, Hollik István és Gaal Gergely az albertirsai fórumon

digitális világ kihívásai, valamint
 a keresztény hitvallás politikai
 összefüggéseinek kérdései is.

A szervezők a visszajelzések
 és a rendezvény kiváló hangula-

tára alapozva úgy látják, hogy ez
 az alkalom hagyományteremtő
 lehet a KDNP albertirsai szerve-
 zetének életében.

„Minket nem lehet a falhoz szorítani” – Semjén Zsolt politikai fórumot tartott Budakeszin

A KDNP Budakeszi Szervezete a Pesti Megyei Szervezettel együttműködésben 2022. november 9-én tartotta politikai fórumát Magyar érdekek, globális hatalmak címmel. Az eseményen előadást tartott Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, Magyarország miniszterelnök-helyettese.

A fórumon köszöntő beszédet mondott Győri Ottilia, Budakeszi polgármestere, Gaal Gergely, a KDNP Pest Megyei Szervezetének elnöke és Menczer Tamás államtitkár, Pest megye 2. számú választókerületének országgyűlési képviselője. Beszédükben mindannyian hangsúlyozták, hogy a jelenlegi gazdasági körülmények között a nagypolitika a legegyszerűbb hétköznapi kérdéseinket, például az energiafelhasználási szokásainkat is befolyásolja. Éppen ezért fontos, hogy a kormány döntéseinek háttéréről hiteles forrásokból tájékozódjunk, hiszen akkor értjük meg igazán, hogy milyen erőviszonyok között kell országunknak boldogulnia és a magyar érdekek szolgálatában cselekednie.

Semjén Zsolt előadásában arra

vállalkozott, hogy a világpolitikáról, az Európai Unió politikájáról és a belpolitikáról is összefoglalja a legaktuálisabb tudnivalókat. Úgy gondolja, a szomszédságunkban folyó háború következtében a világpolitika ránk rúgta az ajtót. Meglátása szerint a tűzszünethez és a békéhez orosz-amerikai egyezmény szükséges, de amit a béke helyreállítása érdekében Magyarországnak meg kell tennie, azt a kormány kész teljesíteni.

Nekünk elemi érdekünk a békés együttélés az országok között, ugyanakkor az egyes országokon belül élő, különböző nemzetiségek között is. Kifejezte a magyar kormány mély szolidaritását, amelyet a civil áldozatok irányában érez, és akik az egész háború legnagyobb vesztesei. Kína és az Egyesült Államok viszont – nagyrészt az Európai Unió kárán – nyertesként kerülnek ki a globális gazdasági folyamatokból, amelyek a háború következményeként jelenleg zajlanak.

A miniszterelnök-helyettes részletesen beszélt Magyarország energiaellátásának biztosításáról, utalva arra is, hogy a legjobb

szándék mellett sem megoldható a jelenlegi technológiák mellett a cseppfolyósított gáz Magyarországra történő behozatala, hiszen nincs tengeri kikötőnk, illetve az olajfinomítóinkban az orosz ún.

Nekünk elemi érdekünk a békés együttélés az országok között

édesolaj kémiai összetételétől eltérő, vagyis más forrásból származó kőolaj feldolgozása.

Az Európai Unió által bevezetett szankciókkal kapcsolatban megemlítette, hogy azok elfogadását nem előzték meg megfelelő, valós számítások, amelyek a hatásainak becslését szolgálták volna, pusztán politikai retorika és ideológia mentén fogadták el azokat. Mára világossá vált, hogy

Oroszország gazdaságilag nem rendült meg a szankciók miatt, az Európai Unió viszont súlyos válságon megy keresztül.

Az Európai Unióval folytatott tárgyalásokkal kapcsolatban Semjén Zsolt bizakodóan nyilatkozott. Véleménye szerint Magyarország előrelátóan, a magyar érdekeket szem előtt tartva, ugyanakkor kompromisszumkészzen tárgyal.

Amíg a magyar nemzet támogatja a kormányt, addig minket nem lehet a falhoz szorítani – mondta. A kormányfő helyettese szerint Magyarországnak a rengeteg kihívás ellenére előre szabad csak menekülnie. Ez alatt a családtámogatási rendszer fenntartását és a gazdaság élénkítését említette előadása során. Hisz abban, hogy ha a Kereszténydemokrata Néppárt az 1944 óta fennálló alapelveit nem téveszti szem elől, és a történelmi egyházak tanítása mentén alakítja programját, akkor az igazságosság horgonyaként sikeres szövetségben tud együtt dolgozni továbbra is a Fidesszel.

Amíg szellemi szuverenitását meg tudja őrizni, és a nyugati ideológiák – például a *cancel culture* és a *woke* mozgalmak – nem vakítják el, addig a szellemi forrásvidékéhez visszatalálva újra és újra képes az Európai Unió történetének legsikeresebb felállásában, a jelenlegi gazdasági válság dacára a magyar érdekek képviselőjében kormányozni.

■ Kármán Krisztina

Az identitástól az innovációig – Csák János miniszter volt a 21. Kereszténydemokrata Est vendége

Az október 25-i Kereszténydemokrata Est vendége Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter volt. A szép számú közönség megismerhette e két, látszólag egymástól távol eső terület összefüggését, egymást kiegészítő logikáját. Emellett hallhattak a magyarok legendás szabadságvágyáról, cselekvőképesség és identitás összefüggéséről, a háború hatásairól a kultúrára, az egyházak szerepéről és miniszter úr Amerikával foglalkozó könyvéről is.

Harrach Péter, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke, az Est házigazdája szokás szerint röviden köszöntötte a termet teljesen megtöltő hallgatóságot és a meghívott vendéget. **Szabó Anett** műsorvezető, az Est háziasszonya bevezető kérdésében a néhány nappal korábbi, '56-os megemlékezésekhez kapcsolódva a „cselekvő nemzet” fogalmára kérdezett rá. **Csák János** miniszter válaszában kifejtette, hogy a szabadságvágy a magyarok lelkébe mélyen kódolt érték. A magyarok ugyanakkor nemcsak szabadságszeretők, de befogadóak is, ami olykor még a minket támadókra is hatással volt. „A jelenkor küzdelmeiben a kultúra és az innováció vagy a tudomány milyen fegyvertud a kezünkbe adni?” – kérdezett vissza Szabó Anett az '56-os analógiát folytatva. Csák János válaszában a „cselekvő nemzet” mibenlétét

fejtette ki részletesebben. Ennek alapját éppen a biztos identitás jelenti, amely csak egy széles értelemben vett kultúraéltető közegében fejlődhet ki megfelelően. A kormány nem a kultúrát, hanem a kultúra műveléséhez szükséges lehetőségeket tudja biztosítani, ez a kötelessége.

Szabó Anett szóba hozta az elpusztított munkácsi turulszobor ügyét, mely fájdalmasan megmutatja önrendelkezésünk, nemzeti cselekvőképességünk határait. A miniszter válaszában elmondta, hogy nagyon fontos a megfelelő „regiszter” eltalálása az ilyen nehéz és érzékeny témákban. Ahogy Máté evangéliumában olvashatjuk, legyetek „okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok!”. Emlékeztetett rá, hogy a nemzeti kormány innovatív módszerekkel csőd közeli állapotból hozta vissza az országot, megerősítette a családokat és a vál-

lalkozásokat is.

Eközben azonban talán nem beszélünk eleget arról, hogy kik is vagyunk mi a változó világban, vagyis a kultúra „lába” némileg lemaradt a gazdaságfejlesztés, az innováció mögött. Pedig erre ma a mindent leuraló „woke” ideológiával szemben különösen nagy szükségünk lenne. Példaként említette Japánban és Szingapúrban folytatott tárgyalásait, ahol az innováció példáiból kiindulva (számítógép, Rubik-kocka) sikerült beszélnie a magyar identitás mibenlétéről. „A leglényegesebb dolog, hogy a beszélgetőpartner fejébe szöveget üssön az ember” – fogalmazott képletesen a kulturális és innovációs miniszter. A cselekvőképesség megőrzéséhez az is fontos, hogy folyamatosan „testi, lelki, szellemi erőnlétben” kell lenni, ütökezteteket kell vállalni, amire a magyar miniszterelnök mutat kitűnő példát

ittthon és a nemzetközi életben egyaránt.

Szabó Anett a már „elhintett” megjegyzésekre alapozva rákérdezett, hogy pontosan mi motiválta Csák Jánost a „kulturális és innovációs” miniszteri poszt betöltésére. A politikus válaszában elmondta, hogy mindig nagyon fontos volt számára a testi és szellemi erőnlét. Az előbbi például rendszeres biciklizéssel próbálta „karbantartani”, az utóbbit pedig különböző egyetemi szemináriumok látogatásával (a közgazdaság mellett a pszichológia és filozófia is szenvedélyesen érdekli), nagy ókori filozófusok olvasásával, majd később a Brain Bar jövőfesztivál elindításával. Ma a miniszteri pozíciója mellett gyermekei és unokái elég felfrissülést jelentenek neki.

Az Est háziasszonya szóba hozta Klebelsberg Kunót, a Trianont követő évtized legendás vallás- és

Érctorkok áthangolva

Bizonyára sokan elgondolkodtak már, hogy mit takarhat a liberált újságírás zászlóshajójának, a 444.hu-nak a neve; erről ugyanis a honlapról szóló Wikipedia-szócikk és maga az érintett egyaránt hallgat. Lehet, hogy az elnevezés a három kedvenc ünnepnapjukat – április 4-ét, június 4-ét és november 4-ét – szimbolizálja?

Akár így van, akár nincs, nagyon is valószínű, hogy a balliberális szubkultúrában ezek a napok állnak legközelebb a szívekhez. A kommunista diktatúra születésnapjának tekinthető április 4-ét mai napig a „felszabadulás” eufemizmussal illetik, míg Trianon részükről már a rendszerváltás óta cinizmus, gúny, örömködés vagy éppen helyeslés tárgya. Ami pedig november 4-ét illeti, ez a dátum szabadságharcunk eltírása mellett a nemzetellenes

és kollaboráns magatartásnak is a szimbóluma, emlékeztetve arra a balliberális politikára, amely szintén reflexszerűen összefog bárkivel, aki pillanatnyilag éppen érdekkonfliktusban áll Magyarországgal. Egyébként miért is kellene azt hinnünk, hogy távol áll tőlük ez a nap, amikor kormányon épp ők voltak azok, akik rituális magyarveréssel kapcsolták össze a forradalom 50. évfordulóját?

Napjainkban azonban mintha zavar támadt volna az ellenzéki olda-

lon az említett napokhoz való viszonyulás terén, legalábbis ami április és november 4-ét illeti. A Momentum például pedig néhány napja magyar zászlóval tekerte körbe az a Szabadság téri szovjet megszállási emlékművet, a Jobbik balliberális politikusi pedig szintén az eltávolítást követelték. Vajon mi történt? Az ilyesmi eddig a radikális, jelenleg a Mi Hazánk Mozgalomban tevékenykedő jobboldali politikusok privilégiuma volt.

Szögezzük le: a 200-300 ezer ember elhurcolását, több tízezer (egyes számítások szerint 200 ezer) nő megbecstelését, valamint negyvenöt évnyi kommunista diktatúrát – ennek eredményeként pedig jóvátehetetlen társadalmi és gazdasági károkat – eredményező katonai megszállást a legnagyobb jóindulattal sem nevezhetjük felszabadításnak, legfeljebb birodalmi őrsváltásnak. Így a megszállást magasztaló emlékmű önmagában botrányos és megalázó. Nyilvánvaló, hogy a monumentális obeliszk

annak idején csak egy politikai alku részeként maradhatott a helyén, különben a Szoborparkban végezte volna, a többi hasonló alkotás társaságában.

Természetesen a Momentumot, s általában az egész balliberális ellenzékét hidegen hagyják az említett történelmi körülmények. Abban az évben, amikor a Főügyészség vádat emelt Novák Előd ellen az emlékmű megrongálása miatt, a Momentum még egészen mással, konkrétan egy százéves sporttörténeti álmot elkaszálásával, a budapesti helyszín párizsi átjátszásával volt elfoglalva. Az olimpiagyilkosok az obeliszk mostani letakarásával akkor sem váltak hazafias párttá, ha amúgy életben igazuk van. A valóságban ugyanis itt csak egy szolgálékű, behódoló akcióról van szó: ők így demonstrálták a mostanában nemzetközileg kötelezővé tett ruszofóbiát, gondolva, hogy ezzel – járulékos nyereségként – majd a szuverenista politikájára büszke magyar kormányt is kellemetlen helyzetbe hoz-

közoktatásügyi miniszterét, aki sokak mellett Csák Jánosnak is a példaképe. „Tisztázzunk valamit, én még arra sem vagyok méltó, hogy megoldjam a füzőjét Klebelsberg úrnak” – jelentette ki a kulturális és innovációs miniszter álszerénység nélkül. Ugyanakkor annyiban tényleg van hasonlóság, hogy az ő tárcája is a hosszabb távú tervezéssel, a magyar kulturális intézményrendszer versenyképességével foglalkozik – ilyen értelemben egyfajta „jövészellelem” szerepét tölti be a kormányüléseken – az aktuális ügyekben, problémákban rejlő hosszú távú lehetőségeket keresi.

Kultúrára egyébként a magyar kormány jelenleg is jóval többet költ, mint az Európai Unió átlaga (1,3% szemben az EU-s 0,4%-kal!). A kulturális teljesítmény és ver-

senyképesség mérése azonban egyáltalán nem egyszerű – hangsúlyozta. Példaként a könyvkiadást hozta fel (a Helikon Kiadó stratégiai tanácsadója is volt), ahol nagyon nehéz mérni a hosszabb távú eredményt, például a könyvhatását az olvasók életére. (A külföldön szervezett koncerteknél, kiállításoknál, művészeti eseményeknél pedig még az adott országra gyakorolt hatást is hozzá lehet ehhez számítani). Igaz-e az összefüggés, hogy „a kiművelt ember több GDP-t termel, mert okosabban dolgozik, összetettebb feladatokra alkalmas”? – tette fel a kérdést a közgazdász-kultúrpolitikus. Ennek mérése külön „metrikákat” igényel, amelyek kidolgozása a munkatársainak jelentős idejét köti le – hangoztatta.

A háború hatása a kulturális intézményekre is drasztikus, de valószínűleg csak a józanabb gazdálkodás irányába tereli a fenntartókat – válaszolta egy másik kérdésre. „Magyarországon, hogy ha a józan ésszel belátható takarékosági in-

tézkedéseket betartanánk, 30%-kal csökkenne a lakossági energiafogyasztás” – szögezte le. Szintén a józan gazdálkodás irányába mutat a finanszírozási párhuzamosságok felszámolása, mely „nem ritka” a rendkívül széttagolt kulturális intézményrendszerben.

Az elmúlt évtized legnagyobb sikerének Csák János a széles körű segélyezés helyett a munkaalapú társadalom megteremtését tartja a közfoglalkoztatás bevezetése, a hazai vállalkozások támogatása és a nemzetközi cégek számára a befektetési környezet javítása által. Eljutottunk odáig, hogy az állam már nagyrészt a befolyt adóbevételekből tudja finanszírozni a közegészségügyet, a közbiztonságot vagy épp a családpolitikát. Az egyetemek modellváltását a finanszírozás mellett az innováció szempontjából is nagyon sikeresnek tartja Csák János, bizonyos területeken (a szívsebésztől a régészig) ez már a nemzetközi felmérésekben is egyértelműen visszatükröződik. Az innováció szempontjából azonban fontos különbséget tennünk az állandóan változó környezet és aközött, ami állandó, „mint ahogy a család az egy férfi, meg egy nő.” Az ilyen ügyekben nem szabad hátrálni, mert akkor „másnap már nem mi lennénk azok, akik ott vagyunk”, tehát megint visszajutottunk az identitás kérdéséhez, ami a valódi cselekvőe-

rő és innováció alapja. Ebben nagy segítséget jelentenek a történelmi egyházak, amelyek „végigéltek velünk jobban-rosszban több mint 30 nemzedéket”. A keresztény egyház ilyen értelemben „maga a csoda”, a generációkon átívelő intézményesülés csodája, amely a magyarság legerősebb támasza a terjeszkedő birodalmak elleni évezredek szabadságharcában.

Szabó Anett végül Csák János Az amerikai géniusz című könyvére kérdezett rá. A kultúráért és innovációért felelős miniszter válaszában elmondta, hogy az esszé eredetileg George Friedman Vihar a csend előtt című könyve [amelyre Orbán Viktor miniszterelnök is hivatkozott idei tusnádfürdői beszédében – a szerk.] előszavának íródott, de végül könyv méretűvé duzzadt. A korábban amerikai egyetemeken is tanuló Csák elismerte, hogy régi rokonszenvet érez az „amerikai lélek” (nem a birodalom) iránt, mely ugyanúgy a tágabb összefüggéseket kereső, térben és időben nyitott, a határokat folyamatosan tágító „frontier” szellem, mint a magyarok géniusza.

Szabó Anett megköszönte mindenkinek a részvételt, hozzátéve, hogy a meghívott vendég nem hagyott kétséget afelől, érdemes volt meghívni, mint ahogy arról sem, hogy miért lett ő a kultúráért és innovációért felelős miniszter.

zák. Akárcsak a budapesti olimpia megfűrésakor, most is csak a szokásos nemzetközi vállalásukat teljesítették, ezúttal szó szerint a magyar zászló leple alatt.

De hogyan érinti mindez a magyar–orosz kapcsolatokat? Mindekelőtt látnunk kell, hogy Orbán Viktor két éve – azzal, hogy a megszállási emlékművet megszállási emlékműnek nevezte – már felvállalt egy nemzetközi konfrontációt az ügyben. Marija Zaharova orosz külügyi szóvivő akkor határozottan, sőt ingerülten reagált a magyar kormányfő szavaira, s lényegében megismételte a kommunizmusból ismert történelmi narratíva főbb állításait. Ugyanakkor jelenleg a magyar kormány az egyetlen Európában, amely a józan ész alternatíváját képviseli a mind örültebb háborús pszichózissal szemben, nemet mondva Ukrajna permanens felfegyverzésére és az orosz nemzettel szemben gyakorolt – a sporttól a magaskultúráig érvényesülő – globális eltörléskultúrára egyaránt. Ha most a kormány

helyt adna a Szabadság téri emlékmű eltávolítására vonatkozó provokatív követelésnek (amit egyébként a hasonló térségbeli precedensek árnyékában most viszonylag feltűnésmentesen megtehetnénk), az alapjaiban rengetné meg ezt a karakteres, sokak által irigyelt külpolitikai pozíciót. Röviden tehát: bár az emlékmű léte kétségtelenül sértő, annak további sorsa jelenleg nem lehet vitatéma.

A Szovjetunió és a jelenlegi Oroszország közötti párhuzamok erőltetett hangsúlyozása az október 23-i ellenzéki tüntetéseknek is visszatérő eleme volt, s ez a közelgő november 4-i megemlékezéseken valószínűleg még inkább így lesz. Ahogy a Momentumnál, úgy a bal-liberális tömb többi pártjánál sem merül fel a gyanú, hogy nemzetellenesből hirtelen szuverenistává lettek volna, ellenkezőleg: a semmi-ből keletkezett ruszofób identitásuk csak globalista beágyazottságukat bizonyítja, aminek külön bájta ad, hogy épp a forradalom leverésében

és megtorlásában szerepet játszó kommunisták politikai (s biológiai) leszármazottai álltak a mostani hecckampány élére.

De mi a helyzet a 444-es ünneptrió harmadik tagjával, Triannonnal? Nos, az elmúlt napok ezen a téren is hoztak némi fejleményt, méghozzá nem is akárhonnan: Gyurcsány Ferenc édesanyja halálának az évfordulóján tette közzé nézeteit a legnagyobb magyar tragédiáról. A magyarokról, akiknek fáj Trianon, így ír: „Imádkozunk Trianon elvesztése miatt, ezzel fekszünk, kelünk. Aki magyar, velünk tart!” A megoldásról pedig így: „Megint mások meg megemésztették a megemészthetlent. Meggyászolták. Nem felejtettek. De tanulnak és mennek előre. Nem érzéketlenek, de elfogadták azt, amit nem lehet megváltoztatni. Vannak, aki a jövőt keresik, már nem siratják minden nap a múltat.”

Egyfelől lemondóan legyinthe-
nénk az együgyűen gúnyos mondatokat olvasva, felidézve a december

5-ét megelőző kampány feledhetetlen szegényét. Másfelől nem lehet nem észrevenni, hogy a megoldás tekintetében Gyurcsány pontosan úgy beszélt, mint a nagyon sok mérsékelt jobboldali. Tehetséges ember, aki ugyanazzal a rutinnal lengeti a korbácsot, mint a mézesmadzagot.

Pedig lehet, hogy ebben a kérdésben sem Gyurcsánynak, sem a mainstream jobboldalnak nincs igaza. Trianont ugyanis nem kell feldolgozni, mert az feldolgozhatatlan. A 93 ezer négyzetkilométeres Magyarország maga az abszurditás, ráadásul Trianon nem egy esemény, hanem egy folyamat, ami a magyar kisebbségek elnyomásával ma is töretlenül folytatódik. Trianon tragédiájával együtt kell élnünk, mert ez a történelmi örökségünk. Az egyetlen, amit tehetünk, hogy a negatív érzelmeket az elszakított magyarságot szolgáló cselekvéssé konvertáljuk.

De ilyenekről már aligha olvashatunk majd a 444 oldalain.

■ Kovács Erik

Félidős választások az USA-ban...

...a helyszínen, kereszténydemokrata szemmel

Élénk érdeklődés övezte hazánkban is az Amerikai Egyesült Államok félidős választását. Minden szakember, politikus, politológus, elemző hangsúlyozta, hogy a szomszédunkban dúló orosz-ukrán háború kimenetelében is döntő lehet az, melyik párt szerzi meg a többséget az amerikai képviselőházban és a szenátusban.

Ebben az időszakban adatott meg a lehetőség számomra, hogy a helyszínen, testközelből ismerhessem meg a demokrata-republikánus viszonyokat, a választási rendszert, a kampányt, a finanszírozást, és egyúttal lehetőségem volt találkozni mindkét párt részéről képviselőkkel, aktivistákkal, újságírókkal, helyi politikusokkal egyaránt.

Az American Council of Young Political Leaders (ACYPL) program a XX. század második felében vette kezdetét azzal a céllal, hogy amerikai, a politikában jártas, érdeklődő fiatalok utazzanak a világ minden tájára – köztük Magyarországra is – tanulmányozni az egyes választási rendszereket, feltérképezni a politikai erőviszonyokat és egyúttal megismerni más országok népet, kultúráját. Ezt a programot bővítették ki később oly módon, hogy már az amerikaiak is fogadhattak csoportokat a különböző célországokból. Hazánk az 1980-as évek közepén csatlakozott a programhoz, és többek között ennek a programnak a részese lehetett korábban Szijjártó Péter külügyminiszter és Simicskó István frakcióvezető, de az ellenzéki oldalról is többen éltek a lehetőséggel. A programot a kezdetektől az amerikai Külügyminisztérium (US. Department of State) finanszírozza, így az ő meghívásukra érkezhettünk idén is egy négyfős magyar delegációval Washington DC-be, majd később Georgia államba, Atlantába. A magyar delegáció tagja volt többek között Nagy-Vargha Zsófia fiatalokért felelős helyettes államtitkár is, jómagam a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként vehettem részt a programban.

November 1-jén Washingtonban kezdődött a program, ahol

Cikkünk szerzője az amerikai fővárosban

négy napon keresztül különböző témájú, érdekes előadásokon vehettünk részt a többi ország delegációival közösen, akik Horvátországból, Észak-Macedóniából, Botswana-ból és Kenyából érkeztek. Szó volt többek között a választói trendekről, a republikánus és a demokrata párt helyzetéről a félidős választások tükrében, arról, hogyan veszik igénybe a pártok és a jelöltek a különböző közösségimédia-felületeket, de olyan gyakorlati megközelítésből is új ismereteket szerezhettünk, miként történik a választási regisztráció, a mozgósítás, vagy hogyan biztosítják a választások tisztaságát és biztonságát. Számunkra a legérdekesebb talán mégis a kampányfinanszírozás volt, amely merőben eltér nemcsak a magyar, de általában a közép-európai szokásoktól is, hiszen olyan adománygyűjtő akciókat, portálokat szerveznek és hoznak létre, amelyek segítségével bárki szinte bármilyen mennyiségben adományozhat kampánycélra összegeket, legyen szó magánszemélyről, civil szervezetről vagy bármilyen más csoportról.

Veszprémi önkormányzati képviselőként érdeklődéssel hallgattam Falls Church City képviselőjét, korábbi polgármesterét,

aki a helyi választások rejtelmébe vezetett be bennünket. Öröm volt megtapasztalni azt is, hogy a szervezők gondosan felépített tematika mentén adták meg számunkra azt az elméleti háttér tudást, amelynek segítségével a későbbiekben már a kampány és a választások gyakorlatát tudtuk megfigyelni. Ennek részeként egy alumni találkozón is részt vehettünk, ahol a program korábbi résztvevőivel beszélgettünk, akik azóta komoly politikai szereplők-ké váltak. A Washingtonban eltöltött idő alatt volt lehetőségünk megnézni olyan nevezetességeket is, mint a Capitolium, a Washington Memorial, a Lincoln Memorial és a Fehér Ház.

Ezekkel az élményekkel és az új ismeretekkel gazdagabban keltnék útra november 4-én a horvát delegációval közösen, hogy Atlantában és környékén, a választások szempontjából az egyik legérdekesebbnek tartott Georgia államban kövessük a kampányt és a választási előkészületeket. Itt olyan találkozókra vehettünk részt, ahol már konkrét eseményekkel, történetekkel, számokkal találkozhattunk, a korábbi és a jelenlegi választásokkal kapcsolatban. Vacsoravendégek voltunk egy-egy, a demokrata illetve republikánus párthoz köthető

személynél, Mr. Amol Naiknál és Mr. Matt Dollarnál. Ők, illetve Rob Smalley mentorunk voltak segítségünkre abban is, hogy az ott töltött időszak alatt megismerhessük a helyi sajátosságokat, a környéket, többek között velük jártuk be a Georgia State Capitol épületét, ahol több jelenlegi és korábbi politikai szereplővel találkozhattunk, képviselőkkel, államtitkárokkal egyaránt.

Kampányeseményeken is részt vettünk, ahol volt lehetőségünk egy kézfogás erejéig találkozni Herschel Walker republikánus szenátorjelölttel is, aki korábban az NFL amerikaifutball-játékosa volt.

A választás napján a szavazókörök környékén és mindkét párt eredményváróján követtük az eseményeket. Itt hallgattuk meg Brian Kemp újraválasztott republikánus kormányzó győzelmi beszédét, és itt tudtuk meg azt is, hogy várhatóan Georgia állam az egyetlen, ahol második fordulás szenátorválasztást kell tartani december elején, mert egyik jelölt sem érte el az 50%-ot.

Az utolsó napunkon mindkét párt részéről egy elemzővel beszélgettünk, akik saját szempontjaik alapján értékelték az eredményt. Természetesen öröm volt a republikánusoknál, hiszen minden bizonnyal többséget szereztek a képviselőházban, azonban a demokraták is optimistán tekintenek a jövőbe, hiszen – bár nagy valószínűséggel Georgia államon fog múlni –, feltehetően megtarthatják többségüket a szenátusban Joe Biden elnöki ciklusának második felében is.

Érdekes és izgalmas tanulmányúton vehettünk részt, ahol megtapasztalhattuk az amerikai „valóságot”. Bízom abban, hogy minél több, a politika iránt érdeklődő fiatalnak lesz lehetősége az ACYPL-en vagy hasonló programon részt venni, mert bátran ki merem jelenteni, hogy életre szóló élményt jelent ez a 10 nap az Egyesült Államokban.

■ **Halmay Gábor**

A szerző a KDNP Veszprém megyei szervezője

Megőrizzük a békét és a biztonságot

A 2016-ban elkezdett honvédelmi haderőfejlesztési program eredményei minket igazolnak

A világpolitikai tendenciákból, az újabbnál újabb biztonsági problémákból már régóta kiolvasható volt, hogy civilizációnk a változás küszöbén áll. A migráció, majd a pandémia és az Európában kitört háború nyilvánvalóvá tette a naiv kételkedők számára is, hogy Magyarország és az egész, minket körülvevő XXI. századi világ a kihívások korát éli. Olyan időszak ez, amikor az eddig magától értetődőnek hitt értékek, mint a függetlenség, a béke, a szabadság, egyik pillanatról a másikra képes nemcsak megkérdőjeleződni, de a mindennapi valóságban az addig természetesnek vett lehetőségeinket is bizonytalanná tenni. A jövő ködbe burkolódik. Jobban, mint eddigi életünkben bármikor.

2022 eleje új nehézséget hozott mindannyiunk életébe: az orosz-ukrán háborút és az ezzel járó energetikai válságot. A történéseknek, gazdaságkutatóknak érdekes téma lesz sokáig, hogy a sok ezer emberéletet követelő katonai agressziót hogyan volt képes – elsősorban az EU – olyan elhibázott módon „kezelní”, hogy az erre adott válaszok jobban fájnak Európa népeinek, mint a büntetni szándékozott Oroszországnak, de emellett az is világossá vált, hogy az eddigi biztonságba vetett hitünk nagyrészt illúzió volt, a történelem nekünk szánt próbatételeit szövetségeseinkkel együttműködve, de elsősorban saját tehetségünkre, tudásunkra, erőforrásainkra támaszkodva, és saját nemzeti érdekeinkre figyelemmel kell kezelnünk, mint ahogy teszi ezt mindenki más is körülöttünk. Ezért különösen érdemes odafigyelni mindenféle kezdeményezésre, törekvésre, amely segíti hazánk és a magyar emberek, különösen a fiatalok megerősítését.

Az olyan szempontok, mint a függetlenség, az önmagát megvédeni képes nemzet, nem idejétmúlt frázisok csupán. A második világháborút követően, az európai szövetségek, a NATO és az EU kialakulásával, majd különösen a keleti szocialista tömb demokratizálódásával, a Szovjetunió felbomlásával és a Varsói Szerződés megszűnésével sokan arra számítottak, hogy az öreg kontinens a béke és a szabad-

ság véget nem érő útjára lépett. Szomorú és fájdalmas szembesülés ez a mostani helyzet mindazoknak, akik ebben bíztak! Kiderült, hogy a 90-es években az egykori Jugoszlávia területén és most Ukrajnában bizony a fegyverek vették át a józan ész helyét. Ebben az esetben két feladatunk van: segíteni a bajbajutottakat és megvédeni mindenáron hazánkat, nemzetünket!

A rendszerváltás utáni liberális-szocialista kormányok különböző megfontolásokból elhittették, hogy nincs szükség a honvédelem fejlesztésére, mindent arra a feltételezésre bíztak, hogy majd külföldi szövetségeseink minden bajtól megvédenek minket. Ez elhibázott politika volt! Ahogyan a miniszterelnök úr is fogalmazott, senki nem fog megvédeni egy olyan közösséget, amelyik önmaga nem tesz semmit azért, hogy megóvja önmagát.

Mi a baloldallal szemben felismertük, hogy nem lehet a végletekig kiszolgáltatni Magyarországot biztonságát, és nem lehet a nemzeti érdekeinket ellenkezés nélkül feladni, mert a biztonsági kockázatok így sem kerülnek el hazánkat. Amikor honvédelmi miniszter lehettem, több ponton tettünk lépéseket hazánk biztonsága érdekében. 2016-ban egy átfogó haderőfejlesztés megvalósításába fogtunk. 2017-ben létrehoztuk a Honvédelmi Sportszövetséget és elindítottuk a kadétképzést, amely ma már olyan elismert programmá nőtte ki magát, amelyben 120 iskola vesz részt. Ez nemcsak egy tartalmas és színvonalas szabadidőeltöltést jelent, hanem olyan hasznos ismereteket is nyújt a fiataloknak, amely fejleszti önismeretüket, hazaszeretetüket és védelmi képességüket. Fontos, hogy minél több fiatalal megismertessük a honvédelem alapjait, és a résztvevők később akár a honvédelmi pályán is kipróbálhatják magukat, de a megszerzett ismereteik, készségeik bármely más területen is hasznukra válnak majd.

A honvédelmi sportközpontok országos hálózatát is ennek jegyében kezdtük kiépíteni. A Honvédelmi Sportszövetség legfőbb küldetése a testileg és szellemileg egészséges, összetartó társada-

Simicskó István a Bátor Ligája iskolai vetélkedősorozat november 23-ai, karcagi állomására is ellátogatott

lom kialakítása és erősítése, a fiatalok sportokon keresztül történő megszólítása és közelítése a honvédelem ügyéhez, illetve a honvédelem ügyének széles körű elfogadtatása élményszerű programok biztosításával. Ezen célkitűzéssel összhangban 2018 nyarán a Honvédelmi Sportszövetség elindított egy honvédelmi neveléshez kötődő, szellemi és fizikai aktivitást igénylő iskolai vetélkedősorozatot, a Bátor Ligáját, amelynek célja a fiatalok Honvédelmi Sportszövetséghez fűződő aktív kötődésének kialakításán túl a hazafias nevelés is. A szellemi vetélkedőkön honismereti tudást, az aktív feladatok során pedig a honvédelmi sportokban szerezhethetnek jártasságot a gyerekek. Az általános iskolások részére szervezett program célja továbbá az összetartó, bajtársias közösségek létrehozása és az egészséges életmód népszerűsítése. A Bátor Ligája mottója: Bátor-ság, kitartás, győzelem! A sportolás életkortól függetlenül fontos, a verseny pedig egyfajta pályaorientációs feladatot is ellát.

Már a korai életkorokban lehetőség van az oktatási rendszer keretein belül olyan élmények nyújtására, amelyek kialakíthatják a szülőföldhöz való kötődést. A Bátor Ligája verseny küzdelmei az életre is nevelnek, hiszen nemcsak akaratereiben, hanem fizikailag is fejlődnek a résztvevők. A feladatokkal a lelki és fizikai egyensúly mielőbbi megtalálásában is segítik a fiatalokat. Az élet folyamatos küzdelem, a sikerek és a kudarcok elviselésére, egymás segítségére, a bajtársiasságra és a csapatmunkára is tanít mindenkit. Saját

határaink, belső korlátaink megismerése és ezek legyőzése egész személyiségünket építi.

A hazafiság nem mások legyőzésére irányul, hanem legfőképpen szeretteink, szűkebb-tágabb környezetünk megvédésének motivációjából kell fakadnia. Arra, hogy a honvédelem, a haza megvédésének igénye sokakban él még, legjobb példa a tartalékosrendszer elindítása, amelyben már több mint tizenkétezer tartalékos katona vesz részt. Ezt a létszámot alig néhány év alatt sikerült szinte a nulláról felépítenünk.

Az erőfeszítések azonban kevesek lennének a korszerű hadviselés eszközei nélkül. A honvédelmi haderőfejlesztési program folytatódik, ennek részét a katonák illetményének rendezése, illetve a technikai jellegű, modernizációs lépések jelentik. A Magyar Honvédség egyre erősebb lesz, és erre óriási szükség van, hiszen nemzeti önazonosságunk megőrzésében, hazaszeretetünkben fontos szerepet játszik a katonaság. Ma már elmondható, hogy míg egyes európai államok csak a szomszédunkban kitört háborús konfliktus kapcsán kezdték áttekinteni haderejük képességeit és döntöttek annak fejlesztéséről, addig mi ezt a munkát egy jól átgondolt elképzelés mentén már évek óta folytatjuk.

A cél Magyarország békéjének és biztonságának a megőrzése.

■ **Simicskó István**
A KDNP frakcióvezetőjének írása a Magyar Nemzet november 24-ei számában jelent meg

Csak rajtunk múlik

Mit köszönhetünk a háborúnak? A háború mindig különleges erőfeszítést vált ki az emberekből. Szinte beláthatatlan fejlődést indít. Az egyik példa az atomenergia. Szörnyű pusztítást okozott Japánban az atombomba, de nyomában megindult az atomenergia békés célú felhasználása is, ami nélkül ma már nem lehetne kielégíteni az egyre növekvő energiaigényeket.

Ez azonban csak az egyik következmény. A halottak és sebesültek tömege, a megrokkantak keserves sorsa, az özvegyek és árvák fájdalma, a romba dőlt városok, falvak sora az égbe kiált. De van egy mindezeknél nagyobb baj, amit a háború okoz. Roman Holec az első világháború utáni helyzet kapcsán így írt erről a Diadal és katasztrófa című könyvében: „A háború utáni élet azonban már sohasem lett olyan mint amilyen előtte volt. Eltűnt belőle Isten, mivel az egyház a háború támogatásával sokat veszített a tekintélyéből, ráadásul az erkölcsök eldurvulása a hitet a társadalom peremére szorította ki. Mindenki vadul és gyorsan élt, mintha be akarná hozni a háborúban elvesztegetett éveket, mintha a mával véget érne a világ, mintha az éjszaka után már nem következne újabb reggel.”

Míg a károk a győzteseknél mindig kisebbek, viszont a Holec által megfogalmazott következmény egyaránt sújtja a háború minden résztvevőjét. Ezt a kárt pedig még az a fejlődés sem csökkenti, amiről fentebb volt szó. Az emberi lélek romlása, pusztulása száz éve tart.

Vörösmartyól kölcsönözve a szót: ment-e a háborúk által a világ elébb? Ki merne mindent tekintetbe véve igennel felelni? A Holec-idézet rámutat a lényegre: világunkból a XX. században eltűnt az Isten. Hiába éltek és tanítottak közöttünk, hiába adtak példát a korszak nagyjai: Albert Schweitzer, Teréz anya, II. János Pál, Roger Schütz, Mahatma Gandhi? A magyarok között Batthyány-Strattmann László, Apor Vilmos, Esterházy János, Márton Áron? Megannyi felkiáltójel, erős sürgetés: változtassunk! Találjuk meg a megoldást, a nyolc boldogságot, az Istent.

Csak rajtunk múlik!

■ Surján László

A szerző a KDNP tiszteletbeli elnöke

A pesti ifjak vérüket, életüket adták a szabadságért

„El ne felejtse, aki él, hogy úgy született a szabadság, hogy pesti utcán hullt a vér.”

Tamási Lajos: Piros a vér a pesti utcán című versének zárógondolatával köszöntöm nemzeti ünnepünkön tisztelt Csáky Csongor elnök urat, Bellavics István igazgató urat, a kormányzat megjelent tisztségviselőit, a Gloria Victis történelmi vetélkedő szervezőit, résztvevőit, a nemzetünk jövőjét jelentő fiatalokat a Kárpát-medence minden szegletéből!

66 évvel ezelőtt valóban úgy született meg a szabadság, hogy a pesti ifjak vérüket, életüket adták azért. Hőseink a szabadság addig nem ismert dicsőséges 13 napját hozták el hazánkunk, majd november 4. után áldozatukkal szentesítették és tették el nem feledhetővé a forradalmat és szabadságharcot.

Végül legyőzve is győzedelmeskedtek!

Gloria Victis! Azaz dicsőség a legyőzötteknek, akik nélkül számunkra nem adatott volna meg, hogy szabadon éljünk! Valódi emléküket a kommunisták évtizedeken át el akarták törölni, a forradalmat ellenforradalomnak nevezték, a hőseket hazaárulónak, köztörvényes bűnözőknek tekintették. A párt ideológusai ugyanis tudták, hogy a történelem üzenetének van a legnagyobb hatása az értékrendszerünk kialakulására.

Így már megérthetjük, hogy mekkora veszélyt jelentenek azok a magukat jól képzett szakértőnek tituláló emberek és politikusok, akik a történelem oktatására fordított idő csökkentése, szélsőséges esetekben annak eltörlése vagy teljes átírása mellett érvelnek. Sokszor hangzik el, hogy a lexikális tudás már nem korszerű, ahogy mondják, mindenre ott van az internet és még hosszasan sorolhatnám további érveiket.

Ezek az állítások azonban a múltat egyszerre átírni és eltörölni gondolatból vagy a történelemtudományra jellemző alapvető ismeretek teljes hiányából fakadnak. A történelemtudomány lényege ugyanis nem az, hogy éppen 800 éve szövegezték meg az aranybullát, hanem az, hogy ez a magyarság szempontjából létfontosságú dokumentum milyen belföldi és nemzetközi környezetben, milyen szellemi és eszmei hatások, milyen politikai csatározások közepette született meg, hogy milyen előzmények vezettek az egyes cikkelyekben rögzített előírások megszületéséhez, valamint a cikkelyek egyesével és összességükben milyen hatást gyakoroltak a XIII. századi magyar állam, valamint az el-

tüket és vérüket – de zabort nem – felajánló magyar előkelőségeket csodálhatják meg.

Elgondolkodtató és egyszerre figyelemfelhívó kérdés ma is, hogy eleink, az Országház megálmodói miért éppen ezen történelmi események megjelenítése mellett döntöttek a Főrendiház kialakításának idejében. A pontos okok mindmáig tisztázatlanok, de az alsóházi ülésteremben látható festmények – a Habsburg ház trónfosztását kimondó debreceni országgyűlés, valamint Ferenc József magyar királyá koronázásának megjelenítése – továbbá az Országház épületében található művészeti alkotások összessége, valamint az épület megépítésének története is egyértelmű szándékot árul el.

A festményeken első ráné-

Történelmünket a nemzeti szuverenitásért, a szabadságért, az önrendelkezésért vívott harc hatotta át az elmúlt évezredben

következendő századok jogfejlődésére.

De, ami talán még ezeknél is sokkal fontosabb, az bizonyos szempontból már túlmutat a történelemtudomány határán is. A történelem ugyanis nemcsak a fegyverek, hanem a gondolatok, az eszmék csatája is, melyek végül egy-egy nemzet önértékeiben, identitásában sűrűsödnek össze.

Ha most felnéznek az elnöki pulpitus mögötti falra, akkor a baloldali freskón azt a pillanatot láthatják, amikor II. András kihirdeti az Aranybullát, míg a jobboldalon a pozsonyi országgyűlésen Mária Teréziának éle-

zésre a magyar történelem azon sorsfordító pillanatai jelennek meg, melyben az országgyűlés vagy annak szellemi elődje döntő szerepet játszott és ezzel hosszú időre meghatározta hazánk sorsának alakulását.

Ha mélyebbre tekintünk, akkor ezekben a kiragadott történelmi pillanatokban az önálló magyar államiság megszervezéséért, megvédéséért, a nemzeti szuverenitás biztosításáért folytatott évezredek küzdelmünk távlatait is felismerhetjük. Azokat a harcokat, melyek sokszor elbuktak, de végül céljaik mindannyiunk javára később megvalósultak.

A szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium győztes csapatának tagjai, Burkus Barnabás, Lászlóffy Luca Hanna és Rácz Bendegúz Levente, valamint felkészítő tanáruk, Csősz Róbert átveszik a történelmi vetélkedő első díját Latorcai Jánostól, az Országgyűlés KDNP-s alelnökétől és Csáky Csongortól, a Rákóczi Szövetség elnökétől (Fotó: MTI / Kovács Tamás)

Újabb vandál agresszió az európai keresztény értékekkel szemben

Ez a felismerés az, ami igazán különlegessé teszi a mai napot és ez az, ami összekapcsolja az Aranybullát, a Rákóczi-féle szabadságharcot és 1956 októberének dicsőséges forradalmát.

Rákóczi képes volt a nemzet szűk rendi fogalmát, egy átfogó, minden magyarként érző és gondolkodó embert felölelő nemzet eszméjében egyesíteni és küzdeni az önálló magyar államiságért a külföldi elnyomók ellen. Harca ugyan elbukott, a vezérlőfejedelmet száműzetésbe lehetett kényszeríteni, birtokait el lehetett kobozni, de szellemét és emlékezetét már nem volt lehetőség kiirtani a magyarság szívéből.

Benne látjuk a nemzeti önbizalmat, a nemzeti áldozatkészséget és cselekvő erőt, az építő nemzeti akarat megtestesülését, ami nélkül nincs és nem is lehet jövőnk a Kárpád-medencében.

Ez az áldozatkészség és cselekvő nemzeti erő volt az, ami 1848. március 15. után bő egy évszázaddal 1956. október 23-án magyarok tízezreit vitte az utcára és egyszerű emberekből, diákokból, egyetemistákból, munkásokból néhány óra alatt a belső elnyomókkal szembeálló forradalmárt, majd a külső elnyomók ellen fegyvert fogó szabadságharcot formált.

Ma október 23-án rájuk és a szabadság feledhetetlen 13 napjára emlékezünk.

Nagyon jó dolog, hogy volt

ez a mai történelmi verseny, mert ez ráirányította a figyelmünket elődeink áldozatvállalására, a haza iránti mély elkötelezettségükre és felelősségvállalásukra, valamint a magyar történelem mélyebb összefüggéseire.

Tisztelt Hölgyeim és Uramim! Kedves Fiatalok!

Az elmúlt időszakban, különösen a tegnapi és a mai nap során számot adtak az Aranybulla és a magyar rendi alkotmánnyal összefüggő szerteágazó ismereteitekről.

Igazoltátok, hogy a történelem nem csupán évszámok és adatok halmaza, hanem annak felismerése is, hogy mikor kerül sor egy korszakváltásra egy ország, egy nemzet életében. Ilyen pillanat volt 800 esztendeje az Aranybulla megszüvegezése, elfogadása és kihirdetése.

Az ilyen történelmi pillanatok tanulmányozása során azonban fontos megérteni azt is, hogy mi vezette az embereket egykoron, de ami ennél is fontosabb, hogy az emberi cselekedetek mögött felismerjük azt a történelmi sorsszerűséget, ami hazánk sorsát formálta az elmúlt évezredben.

Történelmünket – itt a kelet és a nyugat határán, egy megcsonkított, gazdaságilag kicsi, de geopolitikai szempontból mégis mind a mai napig jelentős országban a nemzeti szuverenitásért, a szabadságért, az önrendelkezésért vívott harc hatotta át az elmúlt évezredben.

Historia est magistra vitae! A történelem az élet tanítómestere, tartja az ősi latin mondás. Tanuljunk hát belőle és véssük jól az eszünkbe, hogy a magyarság megmaradásának záloga nemzeti szuverenitásunk megőrzése!

Mert ma is ilyen kihívással nézünk szembe, hiszen Magyarország szabadságért és önrendelkezéséért vívott harca nem ért véget, újra és újra meg kell védenünk azt.

Vegyünk példát az '56-os hősök bátorságáról és szabadságszeretetről, védjük meg Magyarországot!

Ma, nemzeti ünnepünkön e gondolatokkal köszönöm meg Kövér László házelnök úr nevében is a versenyben résztvevők kitartó szorgalmát, a felkészítő pedagógusok áldozatát, a Rákóczi Szövetség szervezőmunkáját, nemes helytállását és mindazok segítségét, akik nélkül nem lehetnénk itt.

A győzteseknek és a díjazottaknak külön gratulálók, remélem, hogy az elért sikerek további tanulásra és kutatásra ösztönzik mindannyiukat.

Isten éltesse, Isten hozta valamennyiüket ide, az Ország házába!

■ **Latorcai János**

Az Országgyűlés alelnöke, a KDNP országos választmányi elnöke az Aranybulla 800 – Gloria Victis tanulmányi verseny eredményhirdetésén, 2022. október 23-án az Országházban mondta el fenti beszédét

Annalena Baerbock német szövetségi külügyminiszter a G7-csúcstalálkozó idejére önhatalmúlag eltávolította a 482 éve a münsteri történelmi városháza béketermében levő keresztet!

Mi ez, ha nem nyílt támadás a keresztény jelképeinkkel szemben? Mi ez, ha nem nyílt agresszió?

Márpedig ha az, akkor fel kell lépünk ellene, kimondva, hogy nem tűrjük a keresztény jelképeink eltüntetését, ami nem más, mint maga a keresztényüldözés. Nem tűrjük ezt az agressziót, melyet ők progresszióknak neveznek!

Felszólítjuk hát a magukat progresszívnek tartókat, hogy fejezzék be a szellemi és a tettleges keresztényüldözést! Fejezzék be a keresztény emberek és minden jóérező ember provokálását! Fejezzék be a felforgató munkájukat!

Ne feledjék, ez már több mint vallási diszkrimináció. Ne feledjék azt sem, hogy a keresztény jelképeink eltüntetése mögötti valódi cél a kereszténység eltüntetése, ezzel pedig Európa valódi identitásának az eltüntetése.

A progresszívek újra ott tartanak, mint ahol kommunista elődeik: a múltat végképp el akarják törölni.

Mi pedig ott tartunk, amit Robert Schuman mondott: „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz!” Schumannel együtt most mi is figyelmeztetjük Európát, hogy nagy veszély fenyegeti a liberál-marxista ideológia által.

Ez a harc Európa védelme által az Isten, haza, család hármasságának védelméért folyik, melyet ők végképp el akarnak törölni.

Mindez azt jelenti, hogy a jövőben a küzdelem csak fokozódik, legyünk hát éberek és kitartóak, megőrizve keresztény és nemzeti értékeinket!

■ **Vejkey Imre**

A szerző a KDNP frakcióvezető-helyettese, pártügyész

Rétvári Bence: Mi itt Európa határait védjük!

„Azért egyre magasabb ez a kerítés, hogy Európán belül ne legyen belső határellenőrzés” – hangsúlyozta október 29-én Röszkén Rétvári Bence, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke.

„Határaink védelme most fontosabb, mint valaha! **Szentkirályi Alexandra** kormányzóvivő asszonnyal Röszkén jártunk, ahol megerősítik a határt védő kerítést” – írta a miniszterhelyettes közösségi oldalán.

A látogatásukról egy videó is felkerült **Rétvári Bence** Facebook-oldalára. Ebben Szentkirályi Alexandra kormányzóvivő elmondta, hogy nekünk, magyaroknak vannak szabályaink, az egyik legfontosabb így szól: megvédjük a határainkat és a magyar emberek biztonságát. Az intézkedéseket felidézve ismertette, hogy amikor arra volt szükség, „megépítettük a kerítést, amikor az kellett, akkor határvadász egységeket állítottunk fel, amikor pedig az kell, hogy még magasabb és meg erősebb kerítést állítsunk, akkor még magasabb és erősebb kerítést emelünk a magyar emberek védelmére”.

Rétvári Bence miniszterhelyettes a röszkei határátelőnél tartott sajtótájékoztatón elmondta, hogy az embercsempészek őrzése a magyar börtönökben mintegy hárommilliárd forintos többletköltséget jelent évente.

Ezt követően leszögezte: „mi itt Európa határát védjük. Azért egyre magasabb ez a kerítés, hogy Európán belül ne legyen belső határ, ne legyen belső határellenőrzés”.

Szent Márton ünnepe a soproni Jereván lakótelepen

A KDNP Soproni Szervezetének is köszönhetően honosodott meg és vált hagyománnyá Szent Márton ünnepe a soproni Jereván la-

kótelepen.

Évről évre lámpás felvonulás, majd a járványidőszak óta a Trefort téri Óvoda és a Jereván

lakótelepi Kék Tagóvoda óvodásainak Szent Márton-napi lámpásainból rendezett szabadtéri kiállítás teremt ünnepi hangulatot a lakótelepen.

Tóth Éva helyi KDNP-elnök, a Jereván lakótelep Településrészi Önkormányzatának önkormányzati képviselő-elnöke elmondta: mára a Szent Márton-nap egy várva várt, igazi közösségi ünnepévé vált a Jereván lakótelepnek, amelynek sikere és népszerűsége elsősorban nemes tartalmában, üzenetében, értékrendje szerinti közösségeket összekovácsoló erejében rejlik. Minden alkalommal fontos, hogy a lakótelepen lévő Szent Imre templom plébánosa részvételével az ünnep szakrális üzenetével kezdődjék az esemény.

Szent Márton életpéldája és az ünnepnap, a legkisebbek lámpásainak fényei emlékeztessenek minden arra járó az üzenetre: jónak kell lennünk, minden körülmények között jónak kell maradnunk, szeretetben – hangsúlyozta **Németh István**, a Szent Imre templom plébánosa azt megelőzően, hogy megnyitotta a szabadtéri lámpáskiállítást.

Ezt követően helyi közösségek a jeles naphoz kapcsolódó ünnepi műsora a Szent Márton-napi néphagyományokat elevenítette fel. Felléptek a Jereváni Kék Tagóvoda óvodásai, a Jereván-Lővéri Nyugdíjas Klub, a Fajkuszt Banda és természetesen nem maradhatott el a libás falatkák kóstolója sem.